

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 38P/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202390
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118202390.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci starostlivosti súdu o medzičasom plnoleté dieťa: S. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. G. tajovského XXXX/XX, T., zastúpený splnomocnencom: Mgr. rV.hD., trvale bytom D. 7, D., za obdobie maloletosti zastúpený opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, so sídlom J. Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov - matka: N. K. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XX, T., zastúpená splnomocnencom: K. J. N., N., trvale bytom D. 7, D. a otec: N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., toho času I. XX, T., zastúpený splnomocnencom: JUDr. K. J., advokátka, so sídlom Dr. D. XX, N., o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Výživné otca na medzičasom plnoletého S. sa znižuje s účinnosťou od 13.03.2018 do 09.05.2018 na sumu 40,- Eur mesačne a s účinnosťou od 10.05.2018 na sumu 70,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého S..

II. Vo zvyšku sa návrh otca na zníženie výživného zamietá.

III. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec sa návrhom, doručeným súdu dňa 13.03.2018, domáhal zníženia výživného na toho času maloletého S. zo sumy 110,- Eur na sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. V návrhu uviedol, že napriek skutočnosti, že o zvýšení výživného na maloletého S. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017, právoplatným dňa 07.10.2017, keď bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého S. sumou 110,- Eur s účinnosťou od 15.04.2016, považuje návrh na zníženie výživného za dôvodný. Počínajúc od mesiaca máj 2017 je otec práceneschopným a jeho mesačný príjem predstavuje sumu cca 300,- Eur. Skutočnosť, že je práceneschopným ho limituje v hľadaní si práce zodpovedajúcej jeho súčasným zdravotným možnostiam. Tento stav pretrváva už trištvrte roka a možno ho považovať za podstatnú zmenu pomerov na strane otca. Podľa ošetrojúceho lekára otca existuje predpoklad, že zdravotný stav otca bude prešetrený posudkovým lekárom a bude zvažovať priznanie čiastočného invalidného dôchodku. Otec bol taktiež práceneschopným v čase od 07.10.2016 do 25.01.2017 v súvislosti s prasknutím D. cysty, neskôr mu lekári zistili poškodenie pravého kolena. Napriek tomu, že mu odporúčali operáciu, ukončil práceneschopnosť, aby si mohol aktívne hľadať prácu, zamestnať sa s riadne si plniť výživné. Ďalej uviedol, že popri vyživovacej povinnosti voči neploletému JB.i, bol

rozsudkom Okresného súdu Trnava, v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/110/2016, otec zaviazaný prispievať na výživu plnoletého syna I. mesačne sumou 140,- Eur. Otec maloletého nie je objektívne schopný riadne plniť výživné v súdom určenej výške. Limitujúcim faktorom je, že v čase trvajúcej práceneschopnosti sa otec objektívne nemohol a ani nemôže zamestnať. Svoju situáciu čiastočne riešil požičiavaním si prostriedkov od tretích osôb, resp. Inštitúcií. Tento stav však nemôže pretrvávať. Otec v súčasnosti žije v prenajatom byte, za užívanie ktorého platí mesačný nájom vo výške 300,- Eur, náklady na lieky sú 7,- Eur mesačne, lekárske vyšetrenia 20,- Eur mesačne. Životná úroveň otca je nízka, poberá sociálne dávky a nemôže sa zamestnať. Nemá žiaden osobný majetok. Jeho životné náklady (na bývanie, stravu a lieky) presahujú súčasne reálne príjmy.

2. Matka vo vyjadrení doručenom súdu dňa 30.05.2018 uviedla, že s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí. Uviedla, že otec si neplní svoju vyživovaciu povinnosť a v čase podania vyjadrenia mal otec dlh na splatnom výživnom na maloletého S. vo výške 1.410,- Eur a na plnoletého I. vo výške 1.662,- Eur. maloletý S. stále navštevuje strednú školu, náklady na štúdium a výživu sa nezmenili. Vzhľadom na pravidelné porušovanie vyživovacej povinnosti otcom, je hlavným živiteľom matka, ktorá je dlhodobo onkologickým pacientom, osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a osobou, ktorej bol priznaný invalidný dôchodok. Napriek pretrvávajúcim zdravotným problémom pracuje na 65% úväzok ako pedagóg. Otec už v predchádzajúcom konaní sp. zn. 19P/33/2016 nebol spôsobilý riadne preukázať svoju neschopnosť, resp. zníženú schopnosť sa zamestnať. Poukázala na skutočnosť, že ortopéd vo svojom posudku zo dňa 03.11.2016 uviedol vo vzťahu k stavu D. cysty, že pohyb otca je limitovaný a operácia bola následne zrušená nakoľko nebola potrebná. Napriek uvedenému otec teraz tvrdí, že operáciu sám odmietol. Otec nepredložil relevantné lekárske správy, ktoré potvrdzovali jeho zdravotné problémy. Bola toho názoru, že otec sa aktívne vyhýba hľadaniu si zamestnania a to práve z dôvodu, aby nemusel plniť vyživovacie povinnosti na svoje deti. Otec nepreukázal zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala jeho návrh, rovnako nepreukázal svoju neschopnosť zamestnať sa, nepreukázal ani minimálne snahu o nájdenie si zamestnania a opakovane poukazuje na svoje diagnózy, len aby sa vyhol vyživovacím povinnostiam.

3. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, pripojeným spisom Okresného súdu Trnava sp. zn. 19P/33/2016, oboznámil sa najmä s rozsudkom č. k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017 a Okresného súdu Trnava sp. zn. 31Pc/6/2018 a z neho rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 11C/110/2016-156 zo dňa 03.11.2016, vylúčením otca, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

4. Otec v konaní uviedol, že návrh na zníženie výživného podával z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti. Myslel, že sa po kratšom čase vráti do práce, ale nestalo sa tak a jedno vyšetrenie striedalo druhé. V čase predchádzajúcej úpravy vyživovacej povinnosti pracoval ako obchodný zástupca a firma kde bol zamestnaný ukončovala prácu s viacerými kolegami. Potom si hľadal prácu, ale zhoršil sa mu zdravotný stav, trpel bolesťami kolien. Bol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, ale bol zároveň aj práceneschopný. Dňa 06.11.2016 sa mu zdravotný stav zhoršil a od vtedy bol práceneschopným až do 23.01.2017, ale ďalej si hľadal prácu. Dňa 05.05.2017 nastúpil do práce, avšak už 11.05.2017 bol odvezený sanitkou na urgentný príjem, kde mu bola diagnostikovaná renálna kolika a ďalšie nálezy na chrbtici. Od vtedy je práceneschopným až doposiaľ nepretržite. Po ukončení pracovnej neschopnosti zo zákonného dôvodu požiadal na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny o dávky v hmotnej núdzi. Už od decembra 2017 komunikoval so všeobecnou lekárkou ohľadom priznania invalidity prípadne posúdenia na sociálnej poisťovni. Došlo k tomu až po zmene lekára v júli 2018, kedy sa mu podarilo podať na sociálnu poisťovňu žiadosť. Stále je práceneschopným. Na vyšetrení u posudkového lekára bol 14.11.2018. Má časté bolesti, chodí na špeciálne vyšetrenia. Nehnutelnosť nevlastní, ani hnutelnú vec vyššej hodnoty, nemá iný majetok. Úvery ani pôžičky nemá. Býva u známeho, ktorému za ubytovanie neplatí, predtým býval v zariadení pre bezdomovcov. Platí výživné deťom po 30,- Eur mesačne. Na stravu mu prispievajú, rodina (najstarší synovia) a známy niekedy synovia a rodina. Iné výdavky nemá, ani si ich nemôže dovoliť. Vyštudoval gymnázium a potom absolvoval nadstavbové štúdium v doprave. Pracoval v tejto oblasti 10 rokov, ale napriek praktickým skúsenostiam v doprave si prácu v tejto oblasti nenašiel a naposledy pracoval ako obchodný zástupca. Dôvodom jeho pracovnej neschopnosti sú ortopedické nálezy na kolenách a chrbtici. Má bolesti v kolenách a takisto ho bolí aj chrbtica.

5. Procesný opatrovník toho času plnoletého dieťaťa ustanovený súdom na čas maloletosti k veci uviedol, že so znížením výživného za čas maloletosti toho času plnoletého dieťaťa nesúhlasia, nakoľko zníženie výživného nie je v záujme dieťaťa.

6. Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 19P/33/2016 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017 bola otcovi maloletého S. uložená povinnosť s účinnosťou od 15.04.2016 prispievať na výživu maloletého S. sumou 110,- Eur a zároveň dlžné výživné za obdobie od 15.04.2016 do 23.01.2017 vo výške 572,- Eur bolo otcovi povolené splácať v splátkach po 16,- Eur mesačne. V čase ostatnej úpravy výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletého S. mal súd za preukázané zvýšenie bežných výdavkov na maloletého S. (ako strava, ošatenie, hygiena), ako aj výdavkov na zdravotnú starostlivosť (imunológ, ortopéd), a to približne vo výške 30,- Eur mesačne. Matka maloletého bola zamestnaná u zamestnávateľa Pedagogická a sociálna akadémia blahoslavenej Q. Trnava, jej priemerná čistá mesačná mzda bola vo výške 529,06 Eur, poberala invalidný dôchodok vo výške 435,40 Eur mesačne a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 33,09 Eur mesačne. Otec bol od 01.09.2016 nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, pričom poberal dávku v nezamestnanosti vo výške 238,20 Eur mesačne. Súd pri poslednej úprave výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z potenciálneho príjmu otca, ktorý by mohol dosahovať vzhľadom na možnosti na trhu práce ako obchodný zástupca, a to 1.025,- Eur mesačne. Obaja rodičia mali dve vyživovacie povinnosti, okrem maloletého JB. aj k plnoletému I.. Táto bola otcovi plnoletého I. uložená rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 11C/110/2016-156 zo dňa 03.11.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 11C/110/2016-164 zo dňa 23.11.2016 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/61/2017-222 zo dňa 10.05.2017 vo výške 140,- Eur mesačne s účinnosťou od 15.04.2016.

7. Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 31Pc/6/2018 vyplýva, že navrhovateľ (otec) sa podaným návrhom domáha zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči plnoletému synovi Samuelovi.

8. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 12.05.2017 vyplýva, že otec toho času plnoletého S. je od 11.05.2017 dočasne práceneschopným. Z potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 16.11.2018 vyplýva, že otec je dočasne práceneschopným od 16.11.2018 doposiaľ, pre diagnózu M54.17.

9. Z potvrdenia sociálnej poisťovne zo dňa 10.05.2018 vyplýva, že otec medzičasom plnoletého bol v období od 11.05.2017 do 31.03.2018 poberateľom nemocenskej dávky, ktorá mu za uvedené obdobie bola vyplatená vo výške 3.313,39 Eur.

10. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 13.09.2018 vyplýva, že otec medzičasom plnoletého je od 01.09.2016 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, od 11.05.2017 je práceneschopným a vybavuje si invalidný dôchodok. Od júna 2018 poberal dávku v hmotnej núdzi a príspevok, a to za mesiac jún 2018 sumu 1,50 Eur, za mesiac júl 2018 sumu 152,10 Eur a od augusta 2018 poberá sumu 96,30 Eur mesačne.

11. Zo záznamu o uplatnení nároku o invalidný dôchodok zo dňa 24.07.2018 vyplýva, že otec medzičasom plnoletého sa v tento deň dostavil na pobočku sociálnej poisťovne za účelom uplatnenia nároku na invalidný dôchodok.

12. Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 03.09.2018 vyplýva, že medzičasom plnoletý v školskom roku 2018/2019 je žiakom triedy Septima A Z. O. K., T..

13. Z potvrdenia o príjme matky zo dňa 27.09.2018 vyplýva, že matka za obdobie od januára 2018 do septembra 2018 dosiahla príjem vo výške 7.201,06 Eur, pričom priemerný čistý zárobok za uvedené obdobie predstavuje sumu vo výške 802,83 Eur mesačne.

14. Z výdavkov vyčíslených plnoletým synom vyplýva, že jeho mesačné výdavky sú strava 160,- Eur, kozmetika 25,- Eur, lieky 20,- Eur, bývanie 131,- Eur, školské potreby 40,- Eur, voľný čas 60,- Eur, telefón 5,- Eur, doprava 20,- Eur. Jednorazové výdavky mal vo výške 450,- Eur školský výlet aj s vreckovým, vo výške 250,- Eur na stužkovú, oblečenie 600,- Eur ročne.

15. Z rozhodnutia sociálne poisťovne zo dňa 21.12.2018 vyplýva, že otcovi plnoletého bol od 10.05.2018 priznaný invalidný dôchodok v sume 184,30 Eur mesačne a od 01.01.2019 v sume 189,10 Eur mesačne. V pripojenom odbornom posudku o invalidite sa uvádza, že v odborných neurologických nálezoch behom mesiaca sú 3 rôzne výsledky od škály lumbalgia L4/5 vpravo až po normálny nález, zväčša je však vedený ako chronický lumboischiadický syndróm koreňové dráždenie L4/5 vpravo konzultovaný neurochirurg operáciu neodporúča, stav zodpovedá posúdeniu podľa kapitoly XV, E, 3, b) v hornej hranici rozpätia 35% s navýšením o ostatné ochorenia 10%, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 45%. Pracovná rekomandácia: navrhované pracovné zaradenie na pôvodnom pracovisku, teda ako vlakový dispečer nie, ale na trhu práce áno, pričom môže vykonávať prácu v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže, môže vykonávať prácu primeranú vzdelaniu a schopnostiam. Invalidita vznikla v dôsledku choroby.

16. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 22.02.2019 vyplýva, že otec plnoletého je od 01.09.2016 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ako uchádzač o zamestnanie, od 11.05.2017 je neschopný práce. Aktuálne neevídujú voľné pracovné miesto pre osobu, ktorá má 45% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ale táto osoba je uplatniteľná na trhu práce a taktiež môže absolvovať rekvalifikačný kurz, nie však počas pracovnej neschopnosti.

17. Z lustrácie matky v sociálnej poisťovni zo dňa 21.03.2019 vyplýva, že matka je zamestnaná a pracuje na Strednej odbornej škole pedagogickej blahoslavennej Q. a za posledných 12 mesiacov dosiahla príjem zo zamestnania vo výške 11.170,01 Eur a zároveň poberá invalidný dôchodok vo výške 461,40 Eur mesačne.

18. Z lustrácie otca v sociálnej poisťovni zo dňa 21.03.2019 vyplýva, že otec nie je zamestnaný, naposledy pracoval pre spoločnosť Marcius corporation, s.r.o. v období od 06.05.2017 do 10.05.2017, na základe dohody o vykonaní práce. Aktuálne poberá invalidný dôchodok vo výške 189,10 Eur mesačne.

19. Podľa § 62 ods. 1 až 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

20. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

23. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

24. Predmetom konania je rozhodovanie o návrhu otca na zníženie výživného na medzičasom plnoletého syna S.. Výživné na medzičasom plnoletého Juraja bolo naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu

v Trnave č. k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017, kedy bola otcovi vtedy maloletého S. uložená povinnosť s účinnosťou od 15.04.2016 prispievať na jeho výživu sumou 110,- Eur mesačne.

25. Hmotnoprávnou podmienkou, aby mohol súd opakovane vo veci rozhodnúť je zmena pomerov, pričom je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd vychádza jednak zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa, ktoré sú vzhľadom na vek, zdravotný stav, návštevu predškolského alebo školského zariadenia, nadanie či záujmy a zároveň vychádza z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

26. Súd v konaní skúmal, či došlo takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoletého syna S.. Otec v konaní žiadal znížiť výšku jeho vyživovacej povinnosti zo sumy 110,- Eur mesačne na sumu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. Dôvod na zmenu výšky výživného videl otec v tom, že je dlhodobo práceneschopným, má nízku životnú úroveň a žiaden osobný majetok. V čase ostatnej úpravy súd vychádzal z potenciálneho príjmu otca, nakoľko bol dlhodobo nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, pričom výška príjmu, ktorú by otec pri vykonávaní profesie obchodného zástupcu mohol dosahovať súd ustálil na sumu 1.025,- Eur mesačne. Matka v tom čase dosahovala príjem zo zamestnania výške 529,06 Eur, poberala invalidný dôchodok vo výške 435,40 Eur mesačne a peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 33,09 Eur mesačne. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť okrem k vtedy maloletému S. ešte k plnoletému synovi SO..

27. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzičasom plnoletý JB. študentom septimy (3. ročník) gymnázia Angely Merici v Trnave, býva v spoločnej domácnosti s matkou a starším bratom, ktorý je študentom vysokej školy a voči ktorému majú obaja rodičia vyživovaciu povinnosť. V konaní prezentované výdavky súd posúdil v celosti ako dôvodné a primerané s ohľadom na vek už plnoletého, existenčné potreby ako študijné a záujmové aktivity súvisiace s jeho vekom a výšku mesačných potrieb ustálil v sume 380,- Eur mesačne (strava 120,- Eur, kozmetika 20,- Eur, lieky 20,- Eur, oblečenie 30,- Eur, škola bežné výdavky 20,- Eur, doprava 20,- Eur, bývanie 131,- Eur, mimoriadne výdavky škola - stužková 20,- Eur). Matka v súčasnosti dosahuje príjem v priemere vo výške 802,- Eur mesačne v čistom zo zamestnania a zároveň pobera invalidný dôchodok vo výške 461,40 Eur mesačne, teda príjem matky predstavuje sumu 1.263,40 Eur mesačne. Jej príjem sa oproti poslednej úprave vyživovacej povinnosti zvýšil, keďže v čase poslednej úpravy dosahovala príjem vo výške 965,- Eur mesačne v čistom (príjem zo zamestnania spolu s invalidným dôchodkom). Otec v súčasnosti nepracuje, je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, je dlhodobo práceneschopným od 11.05.2017 doposiaľ a rozhodnutím sociálnej poisťovne mu bol priznaný invalidný dôchodok s účinnosťou od 10.05.2018 vo výške 189,10 Eur mesačne. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola sociálnou poisťovňou posúdená na výšku 45%, pričom v zmysle posudku je otec uplatniteľný na trhu práce, môže vykonávať prácu primeranú jeho vzdelaniu a schopnostiam, bez nadmernej psychickej a fyzickej záťaže. Aj v čase ostatnej úpravy bol otec vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale súd vychádzal z jeho potenciálneho príjmu 1.025,- Eur mesačne, ktorý by mohol dosahovať ako obchodný zástupca, nakoľko mal za to, že takýto príjem by mohol dosahovať vzhľadom na možnosti na trhu práce. Súd mal v konaní preukázané, že u otca došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výšky jeho vyživovacej povinnosti. Mal za to, že u otca došlo k zmene pomerov z dôvodu jeho dlhodobých zdravotných problémov. Dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti otca bolo, že v konaní preukázal svoj zhoršený zdravotný stav, čo je zrejme z rozhodnutia sociálnej poisťovne, ktorým bol otcovi priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Súd uzavrel, že táto zmena jeho pracovnej schopnosti existovala už v čase podania návrhu otcem (dňa 13.03.2018). Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo u otca k zníženiu jeho pracovnej schopnosti, a preto už nemohol vychádzať a prihliadať na potenciálny príjem, ktorý bol schopný dosahovať v minulosti ako obchodný zástupca. Avšak aj vzhľadom na priznaný pokles schopnosti otca vykonávať zárobkovú činnosť bol súd toho názoru, že otec je schopný dosahovať príjem najmenej vo výške minimálnej mzdy, z ktorej výšky následne súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoletého Juraja. Ďalej na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že pri pracovnej neschopnosti ide o zmenu dočasnú a nie trvalú a súd na túto zmenu prihliadal len v tom smere, že otec už nie je schopný vykonávať predchádzajúce zamestnanie vzhľadom na jeho pretrvávajúce zdravotné problémy. Stále je však uplatniteľný na trhu práce, čo bolo preukázané rozhodnutím sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku. Vyživovacia povinnosť má prednosť

pred ostatnými výdavkami povinného rodiča a povinný rodič sa musí zabezpečiť tak, aby si ju vedel plniť v zodpovedajúcom rozsahu, prípadne sa zabezpečiť do budúcnosti napríklad tvorbou úspor. Otec v konaní viackrát uvádzal, že sa chce zamestnať, ale vzhľadom na jeho zdravotné problémy sa zamestnať nemôže. Svoju snahu v konaní deklaroval len touto skutočnosťou, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale reálnu snahu nájsť si zamestnanie nepreukázal, aj napriek opakovaným sľubom. Po priznaní invalidného dôchodku a posúdení zdravotného stavu otca posudkovým lekárom sa súdu ďalšie trvanie práceneschopnosti zo strany otca javí ako účelové konanie. Z vyššie uvedených dôvodov súd znížil vyživovaciu povinnosť otca na medzičasom plnoletého Juraja s účinnosťou od 13.03.2018 do 09.05.2018 na sumu 40,- Eur mesačne, teda od podania návrhu otcom až do priznania nároku na invalidný dôchodok. Súd pritom vychádzal z minimálnej mzdy, ktorá v roku 2018 bola vo výške 480,- Eur (NV SR č. 278/2017 Z. z.) po odrátaní dane a odvodov 399,05 Eur a s účinnosťou od 10.05.2018 na sumu 70,- Eur mesačne, keď vychádzal z minimálnej mzdy a priznaného invalidného dôchodku vo výške 184,30 Eur, spolu 584,30 Eur mesačne. Pri určovaní výšky súd prihliadal aj na tú skutočnosť, že otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi Samuelovi, pričom výšku vyživovacej povinnosti určoval rozsahu 20 % až 25 % z príjmu povinného rodiča na všetky vyživovacie povinnosti. Zároveň prihliadol aj na tú skutočnosť, aby spolu s výživným od matky a rodinným prídavkom, boli pokryté základné odôvodnené potreby medzičasom plnoletého Juraja.

28. Vo zvyšku súd návrh otca z vyššie uvedených dôvodov zamietol, pretože ani nárast príjmu matky nezbavuje otca povinnosti prispievať podľa svojich schopností a možností na výživu detí a bolo by v rozpore s princípmi spravodlivosti požadovať od matky, aby za cenu mimoriadneho pracovného nasedenia suplovala vyživovaciu povinnosť otca, keď matka napriek priznanej invalidite je schopná pracovať a zabezpečovať tak potreby síce už plnoletých detí, ale stále odkázaných na výživu od rodičov.

29. Týmto rozsudkom súd v súlade s § 121 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CMP“) zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 19P/33/2016-96 zo dňa 23.01.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/102/2017-152 zo dňa 06.09.2017 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta.

30. Podľa § 58 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 CMP, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v § 53 a nasl. CMP, ani nezistil také okolnosti prípadu, kedy by malo byť priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov konania považované za spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.